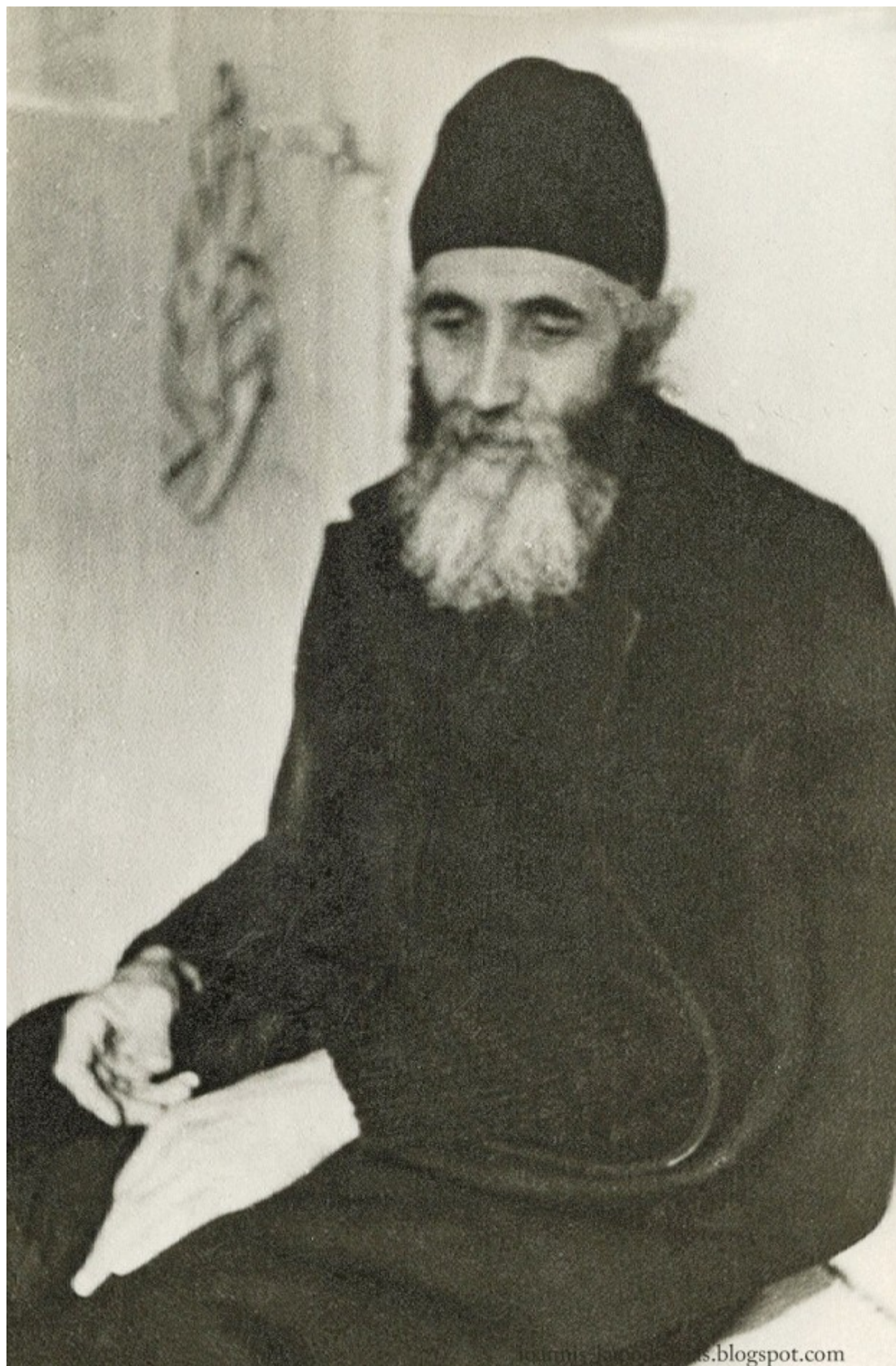

11 Φεβρουαρίου 2014

Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου: “Υπέρ του γένους και της Πατρίδος”

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Το σημαντικότερο κείμενο-παρακαταθήκη του Αγίου Γέροντα Παΐσιου του Αγιορείτου:

“Ο Γέροντας, ξεριζωμένος από την βρεφική του ηλικία, και έχοντας ζήσει τη φρίκη του πολέμου και της Κατοχής, γνώριζε από την πείρα του ότι το να «διάγωμεν ήρεμον και ησύχιον βίον» είναι μεγάλη ευλογία.

Αγαπούσε τη Πατρίδα και έλεγε: «Και η Πατρίδα είναι μία μεγάλη οικογένεια». Δεν επεδίωκε το εθνικό μεγαλείο, τη δόξα και την ισχύ με την κοσμική έννοια, αλλά την ειρήνη, τη πνευματική άνοδο και την ηθική ζωή των πολιτών, για να μας βοηθά και ο Θεός. Ούτε επιζητούσε την ασφάλεια για ν’ απολαμβάνουν οι άνθρωποι τις ανέσεις τους.

Σε κάποιο Έλληνα θερμό πατριώτη που ζούσε στην Αμερική και προσπαθούσε να προβάλλει την Ελλάδα, συνέστησε ν’ αγωνιστεί για ν’ αγιάσει και ύστερα να προβάλλει σωστά και πνευματικά και την Ελλάδα.

Όπως οι Προφήτες του Ισραήλ συμμετείχαν στη ζωή του έθνους ενεργά με τον τρόπο τους, προσεύχονταν, θρηνούσαν, έλεγχαν βασιλείς, κήρυτταν μετάνοια και προφήτευαν για τα επερχόμενα δεινά, το ίδιο και ο Γέροντας δεν ήταν αδιάφορος και απαθής στα θέματα της Πατρίδας. Ο προφήτης δεν ήταν εθνικιστής που έλεγε: «Δια Σιών ου σιωπήσομαι». Το ίδιο και η στάση του Γέροντα ήταν καθαρά πνευματική.

Ενώ ζούσε έκτος κόσμου, αγωνίσθηκε όσο λίγοι για το καλό της Πατρίδας. Αξιοθαύμαστη ήταν η δραστηριότητα και η προσφορά του στα εξωτερικά εθνικά θέματα μας. Μιλούσε εναντίον των ανθελληνικών ρευμάτων, των πλαστογράφων της ιστορικής αληθείας, και κυρίως εναντίον των αδίκων εδαφικών διεκδικήσεων σε βάρος της Ελλάδας, των Σκοπιανών «πανσλαυϊστών», Αλβανών, Τούρ-κων κ.ά. Έλεγε: «Ο ένας θέλει τη Θεσσαλονίκη, ο άλλος θέλει να φθάσει μέχρι τη Λάρισα, ο άλλος θέλει το Αιγαίο. Μα τέλος πάντων δεν υπήρχε ποτέ Ελλάδα;».

Επесήμανε τους εθνικούς κινδύνους, πριν ακόμη φανούν. Βοήθησε πολλούς να δουν ξεκάθαρα τις ξένες προπαγάνδες σε βάρος της Πατρίδας, και όσοι είχαν θέσεις και ευαισθησία έλαβαν τα ανάλογα μέτρα.

Σχετικά με το Μακεδονικό, αναφέρει ανώτατος αξιωματικός: «Εγώ ήμουν μέσα στα πράγματα και δεν είχα πάρει είδηση. Ο Γέροντας μου άνοιξε τα μάτια. Στην αρχή παραξενευόμουν και έλεγα: Τί είναι αυτά που λέει ο Γέροντας και από πού τα ξέρει; Έπειτα κατάλαβα». Ο Γέροντας ήδη από το 1977, όταν πήγε στην Αυστραλία, ανέφερε το Μακεδονικό θέμα. Αυτά κάποιοι «ειδικοί» τα θεώρησαν «ανεύθυνες φανατικές κινδυνολογίες».

Υπερασπιζόμενος την ελληνικότητα της Μακεδονίας, ανήρτησε στο αρχονταρίκι του το κείμενο του προφήτη Δανιήλ, που αναφέρεται στο βασιλέα των Ελλήνων Αλέξανδρο, και δίπλα του μία μεγάλη χάρτινη εικόνα ενός Αγγέλου από Σερβικό Μοναστήρι, να δείχνει το κείμενο.

Παρομοίαζε το κράτος των Σκοπίων με οικοδόμημα που είναι κτισμένο με τούβλα και με φαρσαλινούς χαλβάδες, που είναι κομμένοι σε σχήμα τούβλων, και που φυσικό είναι κάποτε να κατάρρευση.

Το βιβλίο του πρώην υπουργού Βορείου Ελλάδος κ. Νικολάου Μάρτη «Η πλαστογράφηση της Μακεδονίας», όταν το διάβασε, τον ενθουσίασε. «Δόξα τω Θεώ», είπε, «υπάρχουν και πατριώτες». Πήρε πολλά βιβλία και τα μοίραζε ευλογία. Έγραψε και ένα επαινετικό ποιηματάκι, το οποίο ο κ. Μάρτης συμπεριέλαβε σε νέα έκδοση του βιβλίου του.

Για την Τουρκία διεκήρυσσε με βεβαιότητα: «θα διαλυθεί, οι Κούρδοι θα κάνουν κράτος και οι μεγάλες δυνάμεις θα μας δώσουν την Πόλη. Όχι επειδή μας αγαπούν αλλά γιατί θα οικονομήσει ο Θεός τα πράγματα έτσι, ώστε το συμφέρον τους θα είναι να την έχουμε εμείς. Θα λειτουργήσουν οι πνευματικοί νόμοι. Οι Τούρκοι έχουν να πληρώσουν πολλά, απ' αυτά που έχουν κάνει. Αυτό το Έθνος θα καταστραφεί, διότι δεν προήλθε με την ευλογία του Θεού. Τα κόλλυβα τους τ' έχουν στο ζωνάρι τους (δηλαδή πλησίασε το τέλος τους).

Ο άγιος Αρσένιος έλεγε πριν από την Ανταλλαγή: «Την Πατρίδα μας θα την χάσουμε, αλλά πάλι θα την βρούμε».

Ρωτήθηκε ο Γέροντας, πότε θα ελευθερωθεί η Κύπρος, και απάντησε: «Η Κύπρος θα ελευθερωθεί, όταν μετανοήσουν οι Κύπριοι. Να κάνετε πνευματικές βάσεις για να διώξουν τις βάσεις των Τούρκων, των Άγγλων και των Αμερικανών». Έβλεπε δηλαδή το Κυπριακό ως πνευματικό θέμα, όχι ως εθνικό ή πολιτικό, και ότι η λύση του θα προέλθει από την μετάνοια του λαού και την προσευχή.

Βλέποντας τον από Ανατολάς κίνδυνο για την Θράκη, μετέβη στην Κομοτηνή για να στηρίξει εκχριστιανισθέντες Μουσουλμάνους. Ήθελε να παραμείνη μαζί τους για ένα διάστημα για να βοηθήσει.

Στα θέματα της Πατρίδος δεν ήθελε οι Χριστιανοί να είναι αδιάφοροι. Πολύ λυπόταν που έβλεπε πνευματικούς ανθρώπους να επιζητούν να βουλευθούν οι ίδιοι και να μην ενδιαφέρονται για την Πατρίδα. Ο καημός του και η απορία του ήταν πως οι υπεύθυνοι δεν αντιλαμβάνονται πού οδηγούμαστε. Ο ίδιος από παλαιά διέβλεπε την σημερινή κατάσταση και ανησυχούσε, αλλά δεν διέσπειρε τις ανησυχίες του στον κόσμο.

Έλεγε: **«Από το κακό που επικρατεί σήμερα θα βγει μεγάλο καλό. Βλέπω μια ελιά. Το ένα της κλωνάρι έχει ξεραθεί, το άλλο το τρώγει η κάμπια και θα ξεραθή και αυτό. Αλλά πετιέται ένα άλλο βλαστάρι από κάτω που έχει πολύ θυμό (δύναμη) και αναπτύσσεται γρήγορα».**

Λυπόταν για την πνευματική κατάπτωση των πολιτών. Μιλούσε αυστηρά γι' αυτούς που ψήφιζαν αντιχριστιανικούς νόμους. Λυπήθηκε για την αλλαγή της γλώσσας και είπε: «Η επόμενη γενεά θα φέρει Γερμανούς να μας μάθουν την γλώσσα μας, και τα παιδιά μας θα μας φτύνουν». Έγραφε σε επιστολή του: «Αυτοί που κατέργησαν τα Αρχαία πάλι θα τα ξαναφέρουν».

Δημοσίευσε ένα σύντομο κείμενο υποστηρίζοντας τον αγνότατο πατριώτη και ευλαβέστατο ήρωα Μακρυγιάννη από τις εναντίον του άδικες και ψευδείς κατηγορίες. Πέρα από την αποκατάσταση της αληθείας, υπήρχε τότε, όπως και σήμερα, **επιτακτική ανάγκη προβολής ενός ιδανικού προτύπου προς μίμηση για τους πολιτικούς ηγέτες, αλλά και για υποβοήθηση του λαού να αποκτήσει ορθά πολιτικά κριτήρια στην επιλογή των κυβερνητών του Έθνους μας.**

Κάποιος Πρωθυπουργός, του οποίου κατέκρινε δημοσίως ενέργειες επιζήμιες για το Έθνος και την Εκκλησία, ζήτησε να τον συναντήσει στην Σουρωτή. Ο Γέροντας απάντησε: «Ας έρθη, θα του τα ψάλω και μπροστά του». Είχε το ψυχικό σθένος αυτός ο πτωχός καλυβίτης να υψώνει την φωνή του άφοβα μπροστά στους ισχυρούς της ημέρας.

Όταν κάποιος πρόεδρος της Δημοκρατίας επισκέφθηκε το Άγιον Όρος, ο Γέροντας συνέστησε στα μοναστήρια να μην τον δεχθούν, γιατί είχε υπογράψει τον νόμο περί των αμβλώσεων.

Από Υπουργό που θέλησε να βοηθήσει γνωστό του Μοναστήρι δεν δέχθηκε τίποτε, γιατί ανήκε σε κόμμα που είχε υπογράψει αντιχριστιανικούς νόμους.

Ο Γέροντας ήταν άνθρωπος της ειρήνης και της ενότητας. Δεν ανήκε σε κανένα κόμμα. Ήταν υπεράνω κομμάτων. Απέρριπτε άθεα πολιτικά κόμματα και

πολιτικούς που είχαν σχέση με την Μασωνία, για την αθεία τους και την πολεμική τους προς την Εκκλησία. Έλεγε: «Τι να το κάνω το δεξί ή το αριστερό χέρι, αν δεν κάνη σταυρό;», απορρίπτοντας έτσι τούς άθεους πολιτικούς ανεξάρτητα από την πολιτική τους τοποθέτηση. Κάποια κόμματα; γνωρίζοντας την επιρροή του στον λαό, ζήτησαν να τον προσεταιρισθούν χάριν ψηφοθηρίας, αλλά ματαίως.

Τον επισκέπτονταν πολιτικά πρόσωπα, βουλευτές, υπουργοί, γερουσιαστές από τις Η.Π.Α. και ο βασιλιάς Κωνσταντίνος του έστελνε κάρτες. Από κανέναν όμως δεν ζήτησε τίποτε για τον εαυτό του ή για γνωστά του μοναστήρια. Μόνο ζητούσε να ενεργούν για το καλό της Πατρίδος και της Εκκλησίας.

Ακόμη βοήθησε πολλούς κρατικούς υπαλλήλους με τις συμβουλές του να είναι τίμιοι και ευσυνείδητοι στην εργασία τους. Εκτιμούσε τους καλούς παιδαγωγούς για το ουσιαστικό έργο που προσφέρουν, και τους ευλαβείς στρατιωτικούς, που έχουν ιδανικά.

Πολλούς νέους αναρχικούς τους έπεισε να υπηρετήσουν στρατιώτες.

Γενικώς συμβούλευε όλους να έχουν σεβασμό και αγάπη προς την Πατρίδα, να ενεργούν για το κοινό καλό ευσυνείδητα και να μην παρασύρωνται από το γενικό πνεύμα της αδιαφορίας, της ισοπεδώσεως των πάντων, του βολέματος και της καταχρήσεως.

Κυρίως όμως ο Γέροντας βοήθησε την Πατρίδα αφανώς με την προσευχή του. Αυτό φαίνεται από το τυπικό που αναφέρθηκε, αλλά και από το ποίημα που έστειλε στην μητέρα του. Στο τέλος γράφει ότι γίνεται καλόγηρος για να προσεύχεται «και για όλη την Πολιτεία». Έδινε πρώτος το παράδειγμα και παρακινούσε, λέγοντας: «Να κάνουμε προσευχή ο Θεός να φωτίζει τους υπευθύνους που έχουν θέσεις μεγάλες στην Πολιτεία, γιατί αυτοί μπορούν να κάνουν μεγάλο καλό».

Όταν υπήρχε ένταση στις Ελληνοτουρκικές σχέσεις, έλεγε: «Πολλά σύννεφα μαζεύτηκαν. Αν μπορέσουμε να τα διώξουμε» (με την προσευχή).

Σε παρόμοια περίπτωση έκανε θεία Λειτουργία στο Καλύβι του. Στους Μακαρισμούς δεν έψαλλε ό,τι προέβλεπε το τυπικό, αλλά από τον κανόνα του οσίου Νικολάου του Κατασκεπηνού, γιατί ήταν κατάλληλο για την περίπτωση αυτή: «Αθέων Αγαρηνών τα βέλη σύντριψον Δέσποινα, και πάσαν επιβουλήν δαιμόνων ματαίωσον, λαόν χριστεπώνυμον σκέπων και φυλάττων, ίνα πόθω σε δοξάζωμεν» .

Όταν η Πατρίδα περνούσε περίοδο πολιτικής αστάθειας, λόγω αδυναμίας

σχηματισμού κυβερνήσεως, ο Γέροντας πονούσε και ευχόταν πολύ. Την τρίτη φορά που θα γίνονταν εκλογές σε μικρό χρονικό διάστημα συνέβη το εξής, όπως διηγήθηκε: «Ήταν παραμονή εκλογών. Καθόμουν στο ξυλοκρέββατο στο Αρχονταρίκι και έλεγα την ευχή. Ξαφνικά παρουσιάστηκε ο διάβολος με την μορφή του... (ανωτάτου πολιτικού προσώπου της εποχής εκείνης του οποίου κατέκρινε ενέργειες καταστρεπτικές) και με απειλούσε. Αλλά δεν μπορούσε να πλησίαση. Ήταν σαν δεμένος, κάτι τον κρατούσε και σφιγγόταν».

Το ίδιο βράδυ ο Γέροντας παρουσιάσθηκε σ' έναν έγγαμο ιερέα στον ύπνο του. Του είπε αυστηρά:

«Παπα-... τι κοιμάσαι; Σήκω να κάνης προσευχή, γιατί η Πατρίδα κινδυνεύει».

Την σωτηρία του Έθνους την περίμενε από τον Θεό. Έλεγε: **«Αν ο Θεός άφηνε την τύχη του Έθνους στους πολιτικούς θα καταστρεφόμασταν. Αλλά αφήνει λίγο τα πράγματα, για να φανούν οι διαθέσεις του καθενός».**

Για τούς πολιτικούς που έκαναν κακό στο Έθνος έλεγε: **«Με αναπαυμένη συνείδηση παρακαλώ τον Θεό να τους δίνη μετάνοια και να τους παίρνη, για μην κάνουν μεγαλύτερο κακό, και να αναστήση Μακκαβαίους».**

Πίστευε ότι ένας μοναχός μπορεί να βοηθήση ολόκληρο το Έθνος. **«Άλλον ο Θεός τον κάνει μοναχό για να βοηθήση μια οικογένεια και άλλον για να βοηθήση ολόκληρο Έθνος. Το Άγιον Όρος πολλά μπορεί να προσφέρει. Μπορεί να δημιουργήση πάλι το Βυζάντιο από το οποίο προήλθε».**

*** Ήσ. ξα', 1.**

1. Θεοτοκάριον, αγίου Νικόδημου Αγιορείτου, Ήχος πλ. δ', Σάββατον εσπέρας.

**Βίος Γέροντος Παϊσίου του Αγιορείτου
Περιομονάχου ΙΣΑΑΚ**

Πηγή: kapodistrias.blogspot.com